

הפרוכת ומזבח הזהב הנעשים בהיכל [רש"י]

—

אם הקדים מעשה לחברו מה שעשה עשוי,
אם הקדים להן דבר מאוחר [בין מעבודת
פנים בין מעבודת חוץ] אין אלו מעכבין
עליו לפוסלו [לשון רש"י].⁽²⁸⁰⁾

[מתנות וקטורת שעל בין הבדים, רש"י
זכחים⁽²⁷⁸⁾]; שאם הוקדמה עבודה מאוחרת
— אפילו מהעבודות הנעשות בבגדי זהב
בחוץ — לאחד מדברים אלו הרי היא
פסולה.⁽²⁷⁹⁾

אבל דברים הנעשים בבגדי לבן מבחוץ,
כגון הגרלה וידי שפיכת שירים וכל מתנות

לא, ומשמע כל ההיכל ולאו דוקא עבודות שעל
הפרוכת.

וקצת משמע בלשון המאירי שם: כי לדעת
הרמב"ם זו היא דעת רבי נחמיה, שאף הוא לא
אמר אלא בעבודות שבהיכל.

279. אבל עבודת פנים שאיחרוה לעבודת חוץ
לדעת רש"י אין היא נפסלת; ואף כשאיחרוה
לעבודת פנים אחרת, הסיבה הפוסלת היא, היות
העבודה שנעקפה עבודת פנים, ולא משום
שהעבודה העוקפת היא עבודת פנים.

280. כתב רש"י: אבל בשחיטה [של הפר
והשעיר] ובחפינה מודה הוא דצורך פנים כפנים
דמי; כלומר: עבודות אלו אף שנעשות בחוץ,
הרי הן מעכבות את הבאות אחריהן אם הוקדמו
להם, הואיל ועבודות אלו שהן צורך עבודת
פנים בבגדי לבן, הרי דינן כאותן עבודות עצמן,
והרי הן מעכבות ופוסלות; ודבר זה מתבאר
בגמרא.

והקשה באבני נזר [או"ח תנו טז]: והרי אחר
חפינה הקטרה, והיא ודאי עבודת פנים בבגדי
לבן; נמצא, שאם הקדים עבודה מאוחרת
לחפינה, הרי ממילא הקדימה להקטרה, ותיפוק
ליה שהיא נפסלת מחמתה; ולמאי נפקא מינה
כתב רש"י דחפינה היא צורך פנים [ובגמרא
הוזכר זה לענין שחיטה].

ותירץ: נפקא מינה אם הוליד את מחתת
הגחלים לקדשי הקדשים, קודם שחפן את

ולאחריו באות ט, י ויא שהאריך בזה הרבה,
מסוגיית הגמרא לעיל נז א; וכבר רצה לומר כן
בגבורת ארי סא א, ודחה סברא זו.

וראה עוד בדעת התנא קמא של הברייתא,
בגבורת ארי מלואים על הברייתא, ובמהרש"א
סנהדרין מט, ב; ובלשון הרמב"ן לדרך ע א,
בסופו, שכתב: "דאפילו לתנא קמא דאמר: בין
בבגדי זהב בין בבגדי לבן כולן מעכבין";
ובפשוטו דעת תנא קמא דברייתא כדעת תנא
קמא דמתניתין, וכן משמע ממהרש"א סנהדרין
מט ב; אלא שבגבורת ארי משמע קצת שאינו
מוכרח.

278. א. ואף שיש עבודה נוספת בבגדי לבן
בפנים שלא הזכירה רש"י, והיא הוצאת כף
ומחתה; יש לפרש שלא הזכירה רש"י מפני
שהעבודות המאוחרות לה אינן מ"עבודות
היום", ואינן נפסלות בהקדמתן, [ראה בזה
בהערה 276 לעיל].

ב. בחידושי רבינו חיים הלוי [עבודת יום
הכפורים ה א] ביאר בדעת הרמב"ם, כי אף
ההזאות שעל הפרוכת דינן כעבודת פנים שהסדר
מעכב בהם אף לדעת רבי יהודה, אבל עבודות
שבהיכל על המזבח עבודות חוץ הם; [וראה
דעת שאר נושאי כלי הרמב"ם בביאור שיטתו].
אבל המאירי [ס ב ד"ה קטרת] כתב: ומכל
מקום גדולי המחברים פסקו שלא נאמר עיכוב
בסדר אלא בלפני ולפנים ובהיכל, אבל בעזרות